

№ 3/1949.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 3/1949 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om ändring av 70 och 71 §§ i förordningen angående tillverkning, försäljning, inköp, förvaring och transport av explosiva ämnen, given den 4 december 1915.

Med anledning av förenämnda framställning, varöver landstinget inbegär lagutskottets utlåtande, får utskottet värdsammast framhålla följande:

Framställningen syftar till att öka övervaknings- och undersökningsmyndigheternas möjligheter att beivra det lagstridiga fiske med sprängämnen, som under de senaste åren förekommit flerstades i den åländska skärgården och som visar tendens att antaga ökade proportioner. Som ett led i strävandena att åstadkomma en effektivare övervakning av fiskerilagstiftningens efterlevnad synes den föreslagna lagändringen likväl vara av mindre betydelse. Sprängfiske bedrivs i allmänhet icke av den fasta ortsbefolkningen i närliggande vatten, utan företrädesvis av kringstrykande personer, och vid detta förhållande bleve en registrering av de orysbor, som erhållit inköpstillstånd för sprängämnen, till föga ledning för myndigheterna. Och även om anskaffningen av explosiva ämnen göres beroende av ansökan, utesluter detta icke att personer, som syssla med sprängfiske, under förebärande av antagliga skäl lagligen kunna komma i besittning av sådant.

Däremot komme lagändringen att medföra stora olägenheter för den lojala befolkningen, som i sin näringsutövning är i behov av mindre kvantiteter explosiva ämnen, och återförsätta densamma i det läge, som just betingade stiftandet av 1932 års landskapslag. Genom sagda landskapslag upphävdes nämligen de tidigare bestämmelserna i 1915 års sprängämnesförordning om skyldighet att ansöka om tillstånd för innehavande av även mindre kvantiteter sprängämnen, behövligen för jordbruksnäringen och byggnadsverksamheten på landsbygden, och därigenom inbesparades för befolkningen kostnader och omak av många slag. Landskapslagen föregicks även av grundlig beredning - bland annat inhämtades spränginspektörens i riket utlåtande i saken - och måste i själva verket anses hava väl fyllt det behov, som den avsåg att tillgodose.

En effektivisering av förbudet mot fiske med sprängämnen borde i första hand försöka uppnås genom skärpta straffbestämmelser och noggrannare övervakning av lagens efterlevnad under medverkan av skärgårdsbefolkningen i de trakter, där överträdelser äger rum. En effektivare kontroll över försäljningen av sprängämnen kan uppnås även inom ramen av gällande lagstift-

ning, ty enligt § 69 i sprängämnesförordningen är försäljare skyldig att föra genomdragen och förseglad journal över sitt lager och de personer, som inköpa sprängämnen, men enligt vad det upplysts har journalföreningen rätt allmänt eftersatts. Genom en strängare övervakning av stadgandena i förenämnda §.69 synes samma effekt kunna nås som genom den föreslagna lagändringen.

I anseende till allt detta får utskottet vördsammast föreslå, att landstinget ville förkasta lagförslaget.

Mariehamn den 21. februari 1949.

På lagutskottets vägnar:

Tor Brenning
Tor Brenning.

Axel Kuffschinoff
Axel Kuffschinoff.

Närvarande i utskottet: Tor Brenning, ordförande, Herman Mattsson, Jan Erik Eriksson, Jonatan Sjöblom, Paul Påvals.